

KÖLTŐNŐ

Maja Vidmar* 27

Fiatal, szép mamám
minden reggel eladott engem.
Nehezen állt ellent
kicsiny kezeimnek.
Barnahajú szép mamám
megvásárolt minden délután.
Minden este
egy feketehajú, szép asszony
állt az ágyam mellett
és arra nevelt, miként fedezzem fel
a néma borzalomban a rémületet.

BOLDOGSÁG

Minden elképzelés
a botránkozás
szegletkövének tűnik
a boldogság
útján,
ám oly nehéz
kitárni a karokat
és kimondani, fogom
a boldogságot,
megfogom, jöllehet
nem lesz benne
se nagy szerelem,
se meleg, mezítelen test,
sem jó vers,
sem jóváhagyó tekintet,
se szerencsés vég
és egyáltalán
boldogság,
mint ahogy a címben áll.

PÁR

28

Magunk vagyunk
a lakatlan szigeten.
A hajóra várunk,
mely el se jön talán.
Magunk vagyunk,
nő és férfi.
A férfiben semmi különös,
ám sok a különlegesség,
én is lehetek különç,
de a szigeten nincs válogatás,
se neki se nekem.
Magunk vagyunk
a lakatlan szigeten.
Minden nap a nem
és az igen kínpadján.
Minden nap a szextől
egyre gyötrőbb.
Leggyötrelmesebb a félelem,
hogy megpillantom a hajót
és el kell hagynom a partot
a film közepén.
Minden nap:
haladék-
ajándék.

(Fordította: Lukács Zsolt)

*Maja Vidmar (1961 – Nova Gorica), szlovén nyelvből és irodalomból valamint összehasonlító irodalomtudományból diplomázott a Ljubljana-i Bölcsészettudományi Karon. Önálló, szabad művészként él. Eddig következő verseskötetei jelentek meg:

Testek távolsága (*Razdalje telesa*, 1984)

Kötésmód (*Način vezave*, 1988)

A hegy lábánál (*Ob vznožju*, 1998)

Jelenlét (*Prisotnost*, 2005)

Utóbbi kötetéért megkapta a Prešeren-alapítvány kitüntetését.

Ausztriában válogatott verseinek gyűjteménye jelent meg *Leibhaftige Gedichte* címmel és Horvátországban *Akt* címmel.